

momenten dat jullie lijden. En waarom? Wat verwachten jullie? Dit is niet de manier waarop men hulp van God verkrijgt. Ik ben er voor de oprechte en trouwe mens. Ook al is hij zwak, Ik vergeef en help hem. Ik ben er niet voor de bespotters en de verloochenaars die hun deel weten te nemen en Mijn kinderen alleen lijden en kwelling bezorgen.

En jij, de eerste onder Mijn zonen (Paus Pius XII), sterk je hart door je mond te leggen aan de mystieke bron van Mijn verscheurde borst. Daat je Mijn heraut bent, en meer dan heraut Mijn Vicaris op aarde, degene die het Lam vertegenwoordigt, en van het Lam het hart en het woord hebt, zal je een nieuwe Christus zijn in het lijden en in het lot.

Hoeveel lijden is er al in de naderende kelk! En het baat je niet er al zo veel uit te hebben gedronken en te hebben geleefd als een rechtschapene! *Het baat je niet, want het lijden vult hem steeds opnieuw naarmate je er uit drinkt, want dat lijden wordt gedistilleerd en gezogen uit de Kracht die Ons vijandig is, die, niet in staat zijnde de Christus te bijten, in het vlees van zijn schepselen bijt.* En welk schepsel is meer Mijn schepsel dan jij, die zachtmoedig en rechtschapen bent, die evangelisch is zoals Mijn Johannes?

Vestig net als de Welbeminde, je ogen op de Hemel om je te laten ontrukken door de gloed van de beschouwing, want het uur van lijden komt steeds naderbij. Je hebt het nodig te worden verzadigd met beschouwing om de passie te kunnen dragen zonder toe te geven.

Blijf "het licht van de wereld" in Mijn plaats, ook als de duisternis je overvalt om je te verpletteren; ook al val je, houd Mijn Kruis, dat Licht is, overeind. Ook al sterf je, laat Mijn Stem horen die spreekt over de Hemel, door jou, Mijn voorbeeldige dienaar.

Je hebt geschreid en het heeft je niet gebaat dat je het geheim van Fatima kent. Jouw zorgen voor de wereld hebben zich tegen jou gekeerd alsof je ze wijdde aan een bezetene. Maar het doet er niet toe. Mijn Moeder is met je en Ik met Haar.

Wij zijn nabij de grote "stemmen" en de kleine "stemmen" die in Mijn Naam spreken en zichzelf verteren, opdat de Stem van de Christus nog moge doorklinken op deze aarde, krioelend van duivels. Weest gezegend grote en kleine dragers van het Woord. *Wij zullen Satan overwinnen.* Ik verzeker het jullie. En in het uur van de overwinning zal Mijn zelfde Licht jullie Licht zijn dat jullie zal doen schitteren als nieuwe zonnen".

(I Quaderni Blz.568-570 20 november 1943)

36. God geeft er de voorkeur aan tegen kleine kinderen te spreken

Jezus zegt:

"Ik zei: "Wie Mij bemint zal dezelfde werken doen die Ik doe". Want Ik leef in hen die Mij beminnen, de slachtofferzielen die zich vernederen in liefde tot de dood toe, en Ik bewerk, volbreng in hen de wonderen van Mijn macht.

Maria, Ik heb je als een klein kind genomen en je in hun midden geplaatst, want het is tot de kinderen dat God bij voorkeur spreekt. Kinderen volgens leeftijd of *kinderen naar de geest, want in hen is de eenvoud en de zuiverheid om de openbaringen van God te ontvangen.*

Maar op de dag waarop jij "groot" wilt worden en aan hen gelijk, zal Ik ophouden je bij de hand te nemen en te onderrichten. De volwassenen hebben er geen behoefte aan te worden geleid, behalve wanneer ze blind zijn, noch te worden onderricht, want ze "weten" en beroemen zich erop.

Wat weten ze? Mijn geliefde leerling die Ik bemin en die jou bemint zoals jij hem bemint, zijn kleine zuster, zegt dat als alle wonderen die door Christus zijn gedaan, zouden worden opgetekend, de aarde de boeken niet zou kunnen bevatten. Al is deze overdrijving sterk, het is niettemin waar dat, als iemand zou moeten neerschrijven de wonderen die Ik doe, vanaf dat Ik op aarde kwam tot nu, en die welke Ik nog zal doen vanaf nu tot aan het einde van de wereld, zouden de boeken talrijker zijn dan de sterren aan de hemel, *het is ook waar dat wat ze weten, zij die geloven alles te weten, een hand vol zand is in vergelijking met het zand van het strand.*

De lichten van God zijn onuitgeput en onuitputbaar, en niet één ervan is nutteloos of onnauwkeurig. Daarom zijn zij die "weten" semi-analfabeten, voor wie Ik geen Meester kan zijn, want in hun dwaze hoogmoed geloven zij geen behoefte te hebben aan een meester, en ze permitteren zich het werk van God te bekritisieren, Die een kind neemt om de wijzen te onderrichten.

Als ze je vervelen met hun farizeese kritieken en hun strenge verwijten, geef dan Mijn antwoord: "Weten jullie niet dat Ik de

belangen van Mijn Vader moet behartigen?" en laat je niet afschrikken.

Eerst was je in Mijn Armen. Nu houden ook de Vader en Mijn Moeder je in hun armen. Je bent veiliger dan een klein kindje op de schoot van zijn moeder, en dan een vogeltje onder de moederlijke vleugels. Maar blijf "klein". *Je zult altijd onze melk tot voedsel hebben.*

En de blinden van goede wil, die hun hand in jouw handje leggen, wat niet vernedert omdat de hulp van een kind nooit beschaamt, zullen de gids kunnen hebben op de weg van het Leven.

Ga in vrede, rust uit. Ik zegen je".

(I Quaderni Blz.611-612 2 december 1943)

37. "Lijd voor je broeders die doof zijn voor de stemmen van de liefde".

Jesus zegt:

"Raak niet verontrust, Maria. Zeg met Mij: "Ik dank U, heilige Vader, omdat U deze dingen hebt verborgen voor de machtigen en ze hebt geopenbaard aan mij die klein ben".

Laat de anderen hun spitsvondige gedachten, zoals ze willen. Jij weet dat de bron van jouw geschriften God is, dat ze van God komen. Dat is voor jou voldoende.

Werk je voor menselijk glorie? Nee. Je werkt voor Mijn Heerlijkheid. En houd je dus niet bezig en maak je geen zorgen om menselijke spitsvondigheden of menselijke lof. Jij doet jouw deel en Ik zal je loon zijn. De anderen, als zij het hunne niet weten te doen en Mijn geschenk niet aannemen, zullen ze hun rechtvaardige beloning ontvangen.

Blijf kalm in je geluk dat het mooiste kenteken is van de herkomst van je geschriften. *Jouw geluk komt van jouw omvorming ten goede, verandering in Goedheid.* Jouw engel kijkt tevreden naar je omdat hij je veranderd ziet in Mij. Help bij het werk van je Jezus, zoals je kunt en zoveel als je kunt. Blijf voortdurend aan jezelf werken. Je moet trachten naar de Volmaaktheid. *Lijd om daarin te slagen en lijd voor je broeders die zo doof zijn voor de stemmen van de liefde.*

Als Ik van jou een reservoir van Mijn Woord heb gemaakt, opdat de dorstigen eruit drinken, moet jij het Woord inademen, ten koste van een voortdurend offer. Lijden van het lichaam, lijden van het hart, lijden van het verstand, lijden van de geest, alles moet je voor dat doel dienen. Ik sta alles toe, want Ik wil dat jouw macht van slachtofferziel, die met je lijden zielen voor de Hemel verovert, toeneemt.

Wat betreft de twijfel die Satan je probeert in te enten, het enige wapen dat hem rest om je te verontrusten, de twijfel dat je in dwaling verkeert, stel Ik je gerust. Leef zeker in Jezus.

Ga in vrede. Ook al wijst de wereld je geschenk af, Ik zal je niet de honig van Mijn Woord wegnemen, en het zal allemaal in je blijven als in een koninklijke brandkast waarvan jij de absolute koningin zult zijn.

Slaap met Mijn zegening."

(I Quaderni Blz.652-653 11 december 1943)

38. "Ik zal altijd de bron van Mijn Woord in je voeden".

Jezus zegt:

"Toen de Schepper de aarde maakte schiep Hij haar uit het niets, door de gassen van de ether die reeds waren geschapen en tot het firmament waren geworden te verdichten en te verenigen tot een massa die ronddraaiend zich verharde als een meteorische lawine die steeds groeide rondom een eenvoudige kern.

Ook jullie loochening. (Ik noem de wetenschap die een verklaring wil geven zonder God, loochening) aanvaardt, de middelpuntzoekende kracht die een lichaam toestaat rond te draaien zonder iets van zichzelf te verliezen, maar integendeel alle delen naar zijn centrum trekt. Jullie hebben machines die, hoewel groots, op microscopische wijze de middelpuntzoekende kracht herhalen die door God is geschapen om de werelden te scheppen en haar te verplichten rond de zon te draaien, een blijvende spil, zonder de haar aangewezen hemelse wegen te verlaten, de scheppingsorde te verstoren en rampen te veroorzaken van een onberekenbare verwoesting.

De aarde, zo haar vorm krijgend in haar loop van nevelig projectiel, dat zich verharde en de ruimten doorkruiste, moest met geweld uitstromingen en elementen roven die uit andere bronnen kwamen, en die opgesloten bleven in haar onder de vorm van vulkanische vuren, zwavel, wateren en diverse mineralen, die aan de oppervlakte komen en getuigen van hun bestaan en van de mysteries, die jullie met al je wetenschap niet hebben kunnen verklaren met exacte waarheid, de mysteries van de aarde, een planeet door God, Mijn Vader, uit het niets geschapen.

Hoeveel goede krachten kennen jullie nog niet, jullie die meesters bent in het ontdekken en gebruiken van slechte krachten! Deze laatste vragen jullie aan de Boze, en hij leert ze jullie om jullie te kwellen en door jullie naasten te kwellen in zijn naam en in zijn dienst. Maar de goede krachten vragen jullie niet aan de Goedheid die ze jullie vaderlijk zou leren zoals Hij de eerste mensen onderrichtte, die ook schuldig waren en door Hem veroordeeld, om de middelen en de

manier waarop ze moesten worden gebruikt gedurende hun bestaan op aarde.

Er zijn weldadige bronnen en heilzame sappen die jullie nog niet kennen en waarvan het zo nuttig zou zijn ze te kennen. En dat niet alleen: er zijn er die jullie kennen maar die jullie niet willen gebruiken terwijl jullie de voorkeur geven aan andere, echt helse drugs, die jullie naar lichaam en ziel ruïneren.

Houden daarom de bronnen op te bestaan, waarin opgeloste zouten zijn gedistilleerd, ontnomen aan de mineralen die opgesloten zijn in de schoot van jullie planeet en aan de oppervlakte komen langs aardlagen en aderen in de bodem, ijskoud of kokend, kleurloos, reukloos of gekruid, gekleurd en met een voor jullie zinnen waarneembare geur? Nee. Hun schepping gaat door, zoals het bloed in jullie lichamen, in het binnenste van de aarde, door een proces van voortdurende assimilatie en verandering, evenals het proces van het voedsel in jullie maag dat tot bloed wordt om de weefsels en het merg te voeden, de organen en de cellen, die op hun beurt het bloed produceren. Zij gaan door te zweten zoals het zweet doorgaat aan de oppervlakte te komen via de weefsels. Ze gehoorzamen. Als dat niet meer zou gebeuren, zouden er veel aardexplosies plaatsvinden, en de aarde zou, als een ketel onder spanning, exploderen en jullie allen doden.

Maria, Ik wil dat jij als één van die bronnen bent..

Ik voed je door een proces van assimilatie aan Mij dat Mijn Goedheid heeft gewild. Maar jij moet zonder je er zorgen over te maken of de zieken naar de geest wel of niet tot je komen om te drinken wat er uit jou zweet en wat Mijn Woord is, doorgaan met je zending van bron die gevuld wordt en waaruit geput kan worden of, als er niet uit geput wordt door hen voor wie hij in het bijzonder is aangeboden en die hem het meest nodig hebben, omdat ze niet geloven dat hij heilzaam en heilig is, zal hij overlopen en diegenen zegenen die er bij toeval mee in contact komen.

Ik zal altijd de bron van Mijn Woord in jou voeden. *Het is voor Mij voldoende dat jij Mij liefde schenkt, nederigheid, je wil en offergeest. Maar als je liefde hebt, heb je alles, want zij is de verwekker van elke deugd.* Wie bemint is nederig tegenover de beminde in wie hij of zij elke volmaaktheid ziet. Wie bemint is bereid de beminde blij te maken. Wie bemint voelt geen weerzin tegenover het offer als dat offer nuttig kan zijn voor de beminde. Dat geldt ook voor de

menselijke liefdes. En dat wordt honderdvoudig vermenigvuldigd als de liefde bovenmenselijk is.

En jij, die al de vrucht van de nederigheid en het offer kent, twee machtige magneten die Mij aantrekken met al Mijn bovennatuurlijke gaven, vermeerder je nederigheid en je offer tot in de vernietiging en het uitzinnige toe.

Leve de slachtofferzielen die dronken zijn van de goddelijke liefde, verrukt in haar, de overwinnaars van de wereld die zij met voeten treden, en de veroveraars van God, van de Christus, het hoogste Slachtoffer!"

(I Quaderni Blz.653-655 11 dec 1943)

39.- De slachtofferziel is altijd een slachtoffer van de Liefde.

Jezus zegt:

"Zelfs de ziel die het meest verlangt volledig aan God toe te behoren, is onderworpen aan verstrooiing door de noodzakelijkheden van het bestaan.

Het is niet nodig er slaaf van te zijn om erdoor te worden verstrooid. Maar ook al is men zo geestelijk dat men meer ziel dan lichaam is, zolang het vlees jullie ziel omkleedt als de schil het fruit omvat, zijn jullie onderworpen aan de aanspraken van het vlees! Verminderd tot dat minimum dat ook Ik heb aanvaard, zijn ze geen zonde, maar een plicht en een voorzichtigheid.

Ik heb niet de verwoesting van het vlees gepredikt, niet een ziekelijke woede tegen het vlees, gelijk aan die van bepaalde ascetismen die bij over de wereld verspreide religies in gebruik zijn. Ik heb geleerd, en Ik heb het jullie met een voorbeeld getoond, dat men zich geen zorgen moet maken om het vlees dat sterft, maar om de onsterfelijke ziel. Ik heb geleerd niet te vrezen wat jullie lichaam kan doden, maar wat jullie geest doodt. Ik heb geleerd dat als jullie de keuze is gegeven tussen het in leven houden van het lichaam en dat van de ziel, jullie altijd moeten kiezen wat de ziel in leven houdt. Maar Ik heb jullie niet geleerd alleen het vlees te kastijden vanuit een verkeerde religieuze interpretatie, en nog minder uit religieuze schijnheiligheid.

In waarheid zeg Ik jullie dat, ook als jullie vasten met de mond maar daarna niet met het hart, door te weigeren met jullie daden, jullie woorden en ook met jullie gedachten je naaste te schaden, dan is jullie vasten voor Mij een gruwel en is dat de dood voor jullie ziel, want de praktijk zonder de barmhartigheid is niets anders dan een opeenhoping van stenen voor de steniging van jullie eeuwige toekomst.

Zoals Ik tot jullie zeg: "Doodt jullie ziel niet met daden van het vlees.", zo zeg Ik ook tot jullie: "Doodt jullie vlees niet door onheilige gedragingen, of eenvoudig overspannen gedragingen." *Weest heilig van geest, in jullie gedachten, gevoelens en werken, en in het vlees.*

Hoe dus te verkrijgen dat het leven jullie niet afleidt en de ziel, als jullie koningin, het vlees onderworpen houdt aan een heerschappij waar geen onrechtschapenheid heerst?

Met de liefde. Zij is jullie meester, en zoals een leider van een orkest regelt ze al jullie daden die, net als de verschillende instrumenten van een orkest, samensmelten tot een enige toon vol harmonie, die een lichte, melodische frase kan zijn, een ingewikkeld fragment, of ronduit een grandioze symfonie, naargelang jullie vermogen om te beminnen.

De reuzen van de liefde verkrijgen het volle en indrukwekkende koor van een superhemelse symfonie, waarbij zich de engelen en heiligen aansluiten, die geen verschil zien tussen henzelf en de reuzen van de liefde die nog op aarde leven, maar met de ziel van een serafijn.

De liefdevollen weten al hun melodie te zingen waarover de engelen en de heiligen zich luisterend buigen, bereid zich ermee te verenigen wanneer ze begrijpen dat de gelovige vurigheid haar groei krijgt in de liefhebbende, en van die liefhebbende een reus van de liefde maakt

Zij die bereid zijn te beminnen zullen alleen weten hoe ze een melodisch frase moeten herhalen, net als de roep van een mus naar de zon, die hem te laat omhult met haar gouden stralen, omdat de mus niet zo hoog kan vliegen als de leeuwerik. Bij het feest van het ochtendgloren vliegt de leeuwerik zo hoog hij kan de zon tegemoet, door zijn verlangen zijn gewicht uitschakelend, hoger vliegend dan hij eigenlijk kan en hoger zingend dan hij kan volhouden, zodat hij wanneer hij het gezochte goed heeft bereikt door zijn verlangen, uitgeput neervalt en zijn zang wegvalt in het gejuich om de versmelting met de gouden zon. Maar ook die timide, korte roep van de mus - omdat hij trouw is en dat alles is wat dat schepsel kan geven - is door God gezegend en zijn de daden van dat wezen behoed tegen bezoedelingen.

Wie zijn de reuzen van de liefde? *Dat zijn de slachtofferzielen.*

Jullie maken onderscheid tussen slachtoffers van gerechtigheid, slachtoffers van boetedoening en slachtoffers van liefde. Maar maakt geen onderscheid! *De slachtofferziel is altijd een slachtoffer van liefde.*

Wie doet boete, waarom doet hij of zij boete? *Uit liefde voor de broeders voor wie hij of zij het deel aan boete betaalt dat die ander*

zou moeten uitboeten. Liefde tot de naaste opgevoerd tot een heldhaftige graad.

Wie is slachtoffer van de gerechtigheid aan wie offert hij zich op? Aan God die beledigd werd, om Hem troost te bieden voor de beledigingen. Liefde tot God, opgevoerd tot een heldhaftige maat.

De liefde is de eeuwige offeraar. Diegene die God, Mens geworden, heeft opgeofferd, en diegene die jullie vlees en ziel opoffert en gelijk maakt aan de Christus de Verlosser.

De slachtofferziel is er zeker van te zijn gered, alsof ze al geborgen was in Mijn eeuwig Rijk, daar elk van haar hartkloppingen, bewegingen, woorden, gevoelens en daden geheiligd is door de liefde die haar helemaal behoed tegen menselijke ongerechtigheden.

De slachtofferziel dringt door in Mij en vanuit het centrum van Mijn Hart, dat haar "Zuster" noemt, neemt zij genaden en zegeningen en deelt ze uit aan de broeders en zusters. Er zijn geen grenzen voor Mijn slachtofferzielen. Alles wat van Mij is behoort hen, die hun wezen hebben willen offeren aan de eeuwige Offeraar.

De slachtofferziel is uitgestrekt op een doornstruik waarvan de hoogtepunten lijden en liefde zijn. Lijden omdat ze zien dat God niet wordt bemind zoals Hij bemind zou moeten worden wat hun heldhaftige liefde hen heeft doen inzien.

Meer dan door hun ziekten en ongelukken worden zij gekweld door de geestelijke ellende die de zielen van hun naasten bedekken, als de ruïnes van een dorp dat door de vijand is verwoest, die in hen het stempel van God uitwissen en Zijn Naam begraven onder de brokstukken van de zonde. Meer dan het lijden op zichzelf, betekent het voor hen lijden hun onvermogen te moeten voelen om de perfectie van de liefde te bereiken, hun droom, want ze zouden aan God een geschenk waardig aan zijn Volmaaktheid willen geven. En zoals Ik was vastgenageld op Mijn altaar door drie nagelen, zo zijn ook zij dat, omdat Mijn liefde, hun liefde, en hun lijden de drie nagelen zijn die hen gekruisigd houden tot de dood, wat niets anders is dan de geest uit te ademen op Mijn Borst na alles te hebben volbracht".

Mijn Liefde! Oceaan van vuur die vanuit de hoogte van de hemelen neervalt op een ziel en, met een voortdurend aankomen van golven van brandende Liefde, haar verteert alsof ze zachte was was, omhuld door een vlam. Onverzadigbare honger die algemeen is bij twee die elkaar beminnen, en de Christus wil Zijn schepsel verteren om haar

een deel van Zichzelf te maken, en het schepsel wil God inademen om Hem tot zijn leven te maken.

Alles komt tot stilstand voor deze heerser die voorbij gaat terwijl hij zijn rechten doet gelden. Bestaan, intelligentie, genegenheden gaan open en worden tot vleugels, en de liefde gaat voorwaarts en naar binnen, daar de liefde de koning van alles is. De ziel neemt dan de passies van haar beminde bruidegom en maakt ze tot de hare. Een schat der schatten is het voor haar om dag na dag te worden gemarteld voor dat doel, en met haar geestelijke ogen te zien hoe het licht terugkeert in de harten en ze zich tot God wenden, want de liefde *bekeert ook zonder woorden en trekt aan zonder touwen.*

De liefde is de kracht die het universum regeert, en het is de liefde die de wereld redt. En niet de militaire leiders, niet de geleerden, maar zij die beminnen zijn het die de wegen tot de overwinning weten te vinden, die naar de Goedheid leiden, want zij verbreken met hun brandende hartstocht de satanische ketenen die jullie tot slaven maken van de Boze die jullie haat.

En als de liefde van de gelovigen het wonder van betere tijden zou verkrijgen, die jullie door jullie manier van leven hebben verhinderd, de liefde van de slachtofferzielen, die een liefde is die meer gelijk is aan de volmaaktheid van de Mijne, is de liefde die een dijk opwerpt tegen de uitbarsting die van Satan opkomt om jullie te vernietigen in een wanhopige vervloeking, en die de poorten opent van de vergeving door ze te doen smelten met het vuur van hun holocaust".

(I Quaderni Blz.659-662 12 dec 1943)

40.- De slachtofferzielen hebben ook een troostende engel nodig

Jezus zegt:

"Ik spreek tot jullie. Mijn dierbare slachtoffers, die een troostende engel nodig hebben, die jullie aanspoort te lijden, net als Ik zo een engel had, want terwijl Ik met Mijn Geest, brandend van liefde, verlangde de Wil van Mijn Vader te doen, was Ik niet zonder de schrik en het verzet van het vlees tegen het lijden.

Ook jullie, kleine Jezussen, kennen het dualisme tussen de geest en het vlees. De geest die uitroept: "Opoffering om redding te verkrijgen" en het vlees dat zucht: "Barmhartigheid! Ik wil leven en niet lijden". Maar Ik kom, en om ook jullie vlees te sterken voor het lijden, geef Ik jullie Mijn Woord.

Ik heb ook medelijden met jullie vlees, want als dat een instrument tot verlossing is, als de geest van God het bezit en beweegt naar Zijn wens, zoals een grasspriet die door de wind wordt gekust, is het geen verwerpelijke materie maar iets heiligs dat de glorie van Mijn Rijk zal ervaren.

Ik heb ook het vlees geheiligd door het te verlossen met Mijn leer en Mijn Bloed. En wie in trouw aan Mijn leer Mijn Bloed niet bespot, maar door de kracht ervan zichzelf betert, tekens wanneer hij zich daarin reinigt, maakt ook zijn vlees heilig en aangenaam aan God.

Het vlees is de bekleding van jullie altaar. Het altaar is de ziel waarop de geest zich opoffert. Maar elk altaar moet worden bekleed met zuiver linnen om klaar te zijn om een mystieke tafel te zijn. Een zuiver vlees, geofferd, kostbaar gemaakt door het lijden, is het tafelkleed dat jullie altaar bekleedt, het zuivere, glanzende, versierde tafelkleed waarheen de eeuwige Priester het niet versmaadt te komen en de ritus met het offer van jullie geest te volbrengen.

Verwacht niet, o dierbare slachtoffers, dankbaarheid en begrip van de wereld.

"Jullie zijn in de wereld en de wereld kent jullie niet, want jullie zijn al niet meer van de wereld." Hierdoor zien jullie dat je gelijk bent aan jullie Meester.

Jullie offeren jezelf voor de wereld "en de wereld kijkt hoofdschuddend naar jullie of bedelft jullie onder spot, jullie treffend met zijn perverse wapen". Ook hierin zijn jullie gelijk aan Mij.

De wereld probeert jullie in gevaarlijke valstrikken te laten lopen, "door listige vragen die lof lijken maar inquisities zijn, geschikt om hen de stenen in handen te geven om jullie te stenigen." Antwoordt aan de wereld "met zwijgen en geduld", ook als hij doorgaat met zijn kwaadwillige ondervragingen - om zichzelf te overtuigen en zich gerechtvaardigd te voelen; en jullie, wat jullie ook zeggen is godslastering - antwoordt: "Ik doe wat mijn Vader wil. Mijn werken zijn duidelijk, ik werk niet in de schaduw om schade te berokkenen. Ik werk in het licht van de waarheid. Als het jullie lijkt dat ik slecht werk, bewijs het me dan; en als jullie dat niet kunnen, omdat er geen kwaad schuilt in wat ik doe, waarom slaan jullie mij dan? " *Ook al doodt de wereld jullie, Ik zal jullie dubbel leven geven, want jullie zullen tweemaal martelaren zijn: van de wereld en van de liefde.*

Wordt het niet moe slachtoffers te zijn. *Laat de beledigingen en ondankbaarheden van de wereld, ondanks het feit dat ze als stoten van een ram tegen breekbaar vaatwerk zijn, jullie de purperen weg van het offer niet doen verlaten - Mijn weg - die uitmondt in de koninklijke weg van de glorie en jullie geest leidt naar de vreugde van Mijn Woonplaats.*

Zegt niet: " Alles is tevergeefs ". *Als het lijkt of het zaad in onvruchtbare grond is gevallen omdat het niet onmiddellijk tengere bladeren voortbrengt, dan komt dat omdat het diepe wortels maakt om dan krachtiger te ontspruiten en een bundel stevige aren wordt. Maar het zijn jullie tranen die de dorre aardkluit moeten besproeien, en het is jullie bloed, het bloed uit jullie aderen of het bloed van jullie geest, ofwel het totale offer wat het stof zonder sap moet voeden om er vruchtbare aarde van te maken.*

Het gebed is als water dat verdampt onder de stralen van de zon en opstijgt en vervolgens neerdaalt om voedsel aan de aarde te geven. Jullie gebed - en heel jullie leven is gebed - stijgt op onder de werking van de liefde, naar Mijn troon en pleit daar voor jullie broeders.

Ik, Die zie, en niet dwaal, zegen het en zend het terug naar wie waardig is het te ontvangen. En als je onder je broeders niets anders dan vijanden van de liefde hebt, ofwel van God en van jullie, keert

jullie gebed, dat Mijn zegening tot een genade heeft gemaakt, naar jullie terug en vervult jullie met hemelse goederen.

Wordt het niet moe " broeders " te noemen al wie jullie als vijanden behandelen. De kleine Jezussen kunnen alleen " broeders " hebben, zelfs als de anderen voor hen niets anders hebben dan vijandige haat. Laat de onbewuste en de bewuste duivels hun werk voltooien. En doet jullie werk. Ik waak en oordeel en geef aan ieder naar verdienste.

Ik heb gesproken om jullie niet te begoochelen niet te ontnuchteren betreffende menselijke voldoeningen in jullie leven van slachtoffer. Ik, het hoogste Slachtoffer, heb gedurende de drieëndertig jaren van Mijn leven, nooit zoveel beledigingen ondergaan als gedurende de weinige uren tussen Gethsemane en Mijn dood. Maar het waren precies die uren die van Mij de verlosser maakten. Onthoudt dat.

Voorlopig moeten jullie alleen van Mij troost verwachten. Als de beproeving voorbij is zullen jullie de gelukzaligheid proeven in het Boek des Levens de namen te lezen van de door jullie geredden en , dicht aan Mijn Hart, te wachten op hun dank, als zij, gered door " ons " lijden de vrede binnengaan".

(I Quaderni Blz.662-665 13 dec 1943)

41.- Altijd "Fiat" tegenover de verlangens van God.

María zegt:

" Er zijn bijzondere vormen van edelmoedigheid waarvan de geur alleen uitgaat van de zielen die één zijn met mijn Heer, en wier parfum alleen wordt gewaardeerd door God of wie al leeft in het rijk van God.

Het is edelmoedigheid wanneer je afstand weet te doen van de vrijheid, om je op te sluiten in een klooster en jezelf die menselijke vreugden te verbieden die God heeft toegestaan en die mijn Zoon heeft gezegend, daar ze in het gebied van de creatieve plannen horen om door middel van het schepsel het werk van de Schepper te vereeuwigen.

De Vader, eeuwige Bron van nieuwe geesten, scheidt in de Hemel de zielen. Zaden die bestemd zijn zaden voort te brengen, bekleden zich met een lichaam, en mannelijk en vrouwelijk wordend, scheppen zij op aarde, in vereniging van twee lichamen in één, de nieuwe bekleding voor de nieuwe zielen die bestemd zijn op aarde neer te dalen en de aarde te bevolken met schepselen van God.

Er is geen grotere vreugde, na die van het beminnen van de Heer, dan moeder te zijn van een eigen schepsel en te zeggen: " Ik heb je gevormd, ik heb je gevoed en gedragen, ik heb je mijn bloed en mijn melk gegeven, jouw vlees is mijn vlees en mijn gedachte is de jouwe, want je bent de gedachte en het doel van je mama".

Er is een veel hoger moederschap, maar het is niet meer menselijk en het is al inbegrepen in de grote, onovertrefbare, eerste van alle vreugden, van het beminnen van God, want het is de totale liefde voor onze Allerheiligste Heer, die ons schepselen dermate doet beminnen dat we moeders voor hen worden, bereid aan hen leven te geven door ons lijden, met het doel vermeerdering van glorie aan de Eeuwige te geven door de bewoners van Zijn Rijk te vermeerderen.

Het is edelmoedigheid zichzelf op te offeren als slachtoffer voor de wereld. Het is een grote edelmoedigheid, want het maakt jullie gelijk aan mijn Jezus, het onschuldige, heilige Slachtoffer, verteerd door de liefde. Maar er bestaat een nog grotere edelmoedigheid: de heldhaftige edelmoedigheid in haar algemene heldhaftigheid.

God, groot op een manier die voor jullie ondenkbaar is, vergoedt met stromen van verrukkingen de edelmoedige zielen. Hij deelt Zich aan hen mee in geestelijke contacten. Hij geeft lichten die woorden zijn en woorden die lichten zijn. Hij geeft levenskracht die rust is en rust op Zijn Hart dat levenskracht is. Hij maakt Zich tot steun van een edelmoedige ziel en verenigt Zich met haar als Hij ziet dat de edelmoedigheid van het schepsel zo hevig is dat zij de grenzen van hun kracht zover overschrijdt dat het schepsel doorbuigt, zoals Mijn Zoon, onder een buitensporig gewicht, wat het schepsel niet weigert, maar waarvoor het een moment verlichting vraagt om zich te kunnen oprichten en voort te gaan tot aan de top, omdat het weet dat de vreugde wordt bereikt in het totale offer.

Welnu, de heldhaftigheid van de heldhaftigheid in het offer wordt bereikt wanneer een schepsel zijn liefde zover opvoert dat het zo edelmoedig weet te zijn om afstand te doen van die troost van het ontvangen van hulp en van de voelbare tegenwoordigheid van God.

Maria, ik heb haar ervaren. Ik weet. Ik kan je onderrichten in die wetenschap van het offer. Want dat is niet meer eenvoudige onderrichting, het is wetenschap. *Wie dat punt bereikt is geen leerling: die is docent in datgene wat het moeilijkste is van de wetenschappen: het afstand weten te doen, niet alleen van de vrijheid, van de gezondheid, van het moederschap, van de menselijke liefde, maar het kunnen afstand doen van de troost van God die alle ontzeggingen draaglijk maakt, en niet alleen draaglijk: Hij maakt ze zoet en begerenswaardig.* Dan drinkt men de bitterheid die Mijn Zoon heeft gedronken en kent men de eenzaamheid die Mijn Hart omgaf vanaf de ochtend van Zijn Hemelvaart tot aan Mijn Tenhemelopneming. *Het is de perfectie van het lijden.* En toch, Maria, was ik gelukkig in mijn lijden. Er was in mij geen egoïsme, maar alleen brandende naastenliefde.

Zoals Ik, in toenemende mate, alle offers wist te brengen en de scheidingen wist op te offeren van God, Mijn Heer, steeds voor de geest houdend dat het offer en de scheiding die mijn hart doorboorden, de wil volbrachten en Zijn glorie vermeerderden, en mij geleidelijk losmaakten van Mijn Zoon omwille van Zijn voorbereiding op Zijn zending, Zijn prediking, Zijn gevangenneming, Zijn dood en begraving - alle dingen waarvan ik de korte duur kende - zo wist ik naar Hem te glimlachen en Hem te zegenen, zonder rekening te houden met de tranen van mijn hart, in de eerste morgenstond van de

veertigste dag van Zijn verheerlijkt leven, toen Hij zonder getuigen, evenals op de ochtend van de verrijzenis, kwam om mij Zijn kus te geven alvorens op te stijgen naar de Hemel.

Ik, Moeder, verloor de Zoon met Zijn tegenwoordigheid, die mij onuitsprekelijke vreugde schonk. Maar ik, Zijn eerste gelovige, wist dat voor Hem het verblijf in de vijandige wereld eindigde, de wereld die, zo ze Hem nu niet langer schade kon berokkenen omdat Hij nu onbereikbaar was voor de listen van de mens, toch niet ophield Hem vijandig te zijn.

De Hemelen gingen open om de Zoon in de glorie te ontvangen, die terugkeerde naar de Vader na Zijn lijden. De Drieëne Liefde werd herenigd zonder de noodzaak nogmaals te scheiden. Mij begonnen niettemin het licht en de lucht te ontbreken, want de wereld werd niet langer bewoond door Mijn Jezus, en Zijn adem was niet langer in de lucht om haar heilig te maken.

Maar Hij werd, na " Mensenzoon " te zijn geweest, weer " Zoon " van God, in eeuwigheid bekleed met Zijn eeuwige Glorie. Het was mijn laatste " Fiat ". Het was ook niet minder bereidwillig en edelmoedig dan dat van Nazareth.

Altijd " Fiat. " tegenover Gods verlangens. Hetzij dat Hij tot ons komt om deel van ons te worden, hetzij dat Hij ons verlaat om op te stijgen om voor ons een plaats in Zijn Rijk te bereiden. Hem omgevend met liefde als Hij bij ons is, de liefde levend als we kijken naar waar Hij is, om Hem eraan te herinneren dat Zijn dienares Hem bemint en op Zijn uitnodigende glimlach wacht om te sterven in een opwelling van vreugde, wat het lichtende begin is van de schitterende eeuwige dag van het Paradijs. Na Hem te hebben ontvangen, gediend, aanhoord terwijl Hij bij ons is, te leven zonder onze liefde iets te verminderen omdat Hij niet meer zichtbaar bij ons aanwezig is.

Deze verzaking opofferen tot Zijn glorie en voor de broeders, opdat onze eenzaamheid voor hen verandert in goddelijk gezelschap, en de stilte, waar wij nu naar snakken, verandere in het Woord voor zovelen voor wie het nodig is dat ze door het Woord worden geëvangelizeerd.

Wij hebben de herinneringen, Maria. De anderen hebben niets. Wij hebben de zekerheid dat Hij werkt om voor ons een plaats te bereiden. Anderen zien de tijd als een rivier die uitmondt in het niets. Ik zeg "wij" want ik verenig je met mijn gedachten van toen.

Laten we geven, *geef* - en met jou de edelmoedigen die de toppen van de edelmoedigheid willen bereiken - ook deze ontzegging, als ze van je wordt verlangd, opdat je schat de schat van veel anderen moge zijn en opdat de geestelijk behoeftigen mogen worden bekleed met dat Licht, de analfabeten van de geest met die Wetenschap die, eenmaal ingegoten, niet meer ophoudt levend en actief te zijn, en die de Goedheid aan Zijn veelgeliefden heeft gegeven om ze tot Zijn uitverkorenen te maken".

(I Quaderni Blz.665-668 14 dec 1943)

42.- "Ik geef jullie Mijn bevel
voor deze tijden van toorn."

Jezus zegt:

"Mijn veelgeliefden, die opgesloten leeft in de cirkel van Mijn Armen als binnen de omheining van het oude Tabernakel, Ik geef jullie Mijn order in deze tijd van toorn, die niet voor jullie maar voor de zonden van de wereld is gekomen.

Als jullie in het algemene ongeluk zien dat de mensen zich opwinden en in verwarring geraken, en razend te keer gaan over onrechtvaardig lijden, sluit je dan niet bij hen aan. *Beweent de algemene ongelukken maar erkent ze als een teken van Goddelijke Gerechtigheid en geeft je niet over aan menselijke onevenwichtigheden.*

Mijn Geest heeft jullie pupillen aangeraakt en ze een zicht gegeven dat het menselijk oog niet heeft. Jullie zien verder dan de aarde en kennen de waarheid van de dingen. Geeft dus aan dat uur zijn naam en die zorg die het verdient: boetedoening, geen verwensingen zoals de mensen gewoonlijk doen, waardoor ze nieuwe toorn uit de Hemel aantrekken.

Laat de schuldigen weeklagen want dat uur is hun vrucht. Jullie, neergeknield voor Mijn Glorie, zegent het want het roept met nog een kastijding de ontrouwe en afgodische mensheid terug tot God, de ene en heilige God, en blijf in Mij

De olie van de liefde is op jullie en van jullie loopt ze over op de wereld. Jullie zijn degenen die de olie aantrekken jullie zijn kostbare vazen waarin de offers van jullie leven tot wierook worden; jullie zijn brandende lampen die geen wind verontrust, en jullie houden jullie geest ontbrand, als een rechte vlam naar Mijn altaar gericht.

Vergeet jullie uitverkiezing niet en ontheiligt het koninklijk teken niet door menselijke verontreinigingen. Blijf in het Tabernakel om te zegenen wie vervloekt, om te bidden voor wie elke barmhartigheid nodig heeft. De wereld zal door jullie worden gered.

(I Quaderni Blz.678 14 dec 1943)

43.- Een geestelijke les van de heilige Johannes, de apostel

De apostel zegt:

"Johannes tot de kleine Johannes (zo noemt Jezus Maria Valtorta). Na de Meester en de Moeder spreek ook ik om je een geestelijke les te geven.

Om te behoren tot de speciaal beminden is het nodig te doen wat ik heb gedaan door de inspiratie van de Heilige Geest. *Absolute trouw* die alles ontvangt zonder aarzeling en zonder discussie. *Zuiverheid van geest, van verstand, van vlees en heldhaftige Naastenliefde.*

Soms onderwerpt God ons aan beproevingen die niets anders zijn dan het testen van het goud van onze ziel. Wij zijn bestemd voor die woning die ik nabij Mijn God bezit. Maar hier gaat niemand binnen die ook maar het minste mengsel van onzuiverheid in zijn ziel heeft. De beproevingen zijn hetgeen ons ontdoet van wat er onzuiver in ons is en zij maken van onze geest een Kwarts zonder onzuiverheden.

De trouw brengt ons ertoe de beproeving te overwinnen zonder dat ze ons geloof en onze liefde schaadt.

Ik heb altijd in de Meester geloofd, ik heb altijd alles van Hem aangenomen, ik heb onmiddellijk gewild wat Hij van mij wilde, ik heb mijn wil en mijn menselijke ratio vernietigd die ik heb verbrand als slachtoffers op een altaar om een hostie te worden die de Christus waardig is. Ik heb niets van mijn nietigheid willen behouden. Ik heb alles aan Mijn Meester gevraagd: een nieuw hart, nieuwe gedachten, een nieuw karakter. Dat alles van Hem zou worden, als het Zijne, en alles tot Zijn dienst.

Mijn natuurlijke zuiverheid heb ik nog zuiverder gemaakt dan de engelachtige lelie, door haar onder te dompelen in de liefde voor Mijn Meester. Het is niet moeilijk een engel te zijn als onze vleugels rusten op het Hart van Christus.. En het tot serafijn worden, voor wie de liefde geen geheimen meer heeft, is het natuurlijke gevolg voor hen die zich ter beschikking stellen van de vleesgeworden Liefde. Het is nodig dat geestelijk huwelijk te sluiten en nooit de gruwel van de mystieke echtbreuk te leren kennen.

De Naastenliefde is onze redding, daar ze ons heiligt en ons meesleept in haar verheven maalstroom, en ze ons vergeeft wat het

vlees in ons, tegen onze wil, misdoet, want het vlees is een rebelse last die verlangt naar het lage, terwijl de geest, al aangetrokken tot het hogere, verlangt naar en opstijgt in de aanbiddingen van God.

Mijn woord tot jouw, leerlinge, is hetzelfde als wat ik zei tot de leerlingen van lang geleden.

"Bemin. Van de liefde komt licht, komt leven, komt hoop, komt geloof, komt standvastigheid, sterkte en gerechtigheid. Alles komt van de liefde. Wie de liefde bezit, bezit de Geest van God. En wie de Geest bezit, heeft de zeven bronnen in zich die de zeven zonden teniet doen die het leven in God verhinderen.

Draag naar de duisternis die heerst het Licht van de Wereld dat in je is ontstoken. Daardoor zul je het bezit van de Hemel verkrijgen. De Vrede van Christus zij altijd met je."

(I Quaderni Blz.699-700 27 dec 1943)

44. Om God te kennen moet men het zoeken naar God tot doel van zijn leven maken

Maria spreekt:

"Het eerste schreien van mijn Baby trilde in de lucht acht dagen na de Geboorte. Het was het eerste lijden van mijn Jezus.

Hij was het Lam, en als lam werd hij getekend met het teken van de Heer, want Hij was aan Hem toegewijd: Eerstgeborene onder alle levenden volgens de goddelijke Wet en overeenkomstig de menselijke wet.

Zijn toewijding aan God de Vader had reeds plaatsgehad in de Hemel toen Hij Zich had aangeboden als Uitboeter van de zonde en als Verlosser van de mens en zijn geestelijke natuur veranderde in die van de Mens, door het verlangen van de Liefde Vleesgeworden Woord.

Als Slachtoffer al geplaatst op de steen van het hemelse altaar, heilig Slachtoffer en zonder gebrek, had Hij geen andere toewijding nodig die, in vergelijking met Zijn sublieme consecratie, altijd onvolmaakt is. Maar zo was de wet en niemand, behalve zij aan wie God de natuur van Zijn Zoon had onthuld, wist dat de Baby van de galilese vrouw de Heilige was, de Gezalfde van de Heer, de eeuwige Hogepriester, de Verlosser en Koning. Daarom moest de wet worden vervuld voor deze mannelijke eerstgeborene, geboren voor God en aan Hem opgeofferd volgens Zijn Wil. De zonen van Abraham waren allen besneden. Maar dit teken op de eerstgeborene was werkelijk de ring die hen verenigde met God en hen wijdde voor het altaar. Bij onze altaren konden alleen diegenen worden geofferd die eerst voor de Heer die mystieke huwelijken hadden ondergaan. Tweemaal heilig waren de eerstgeborenen van de Hebreeën en door de besnijdenis en door de opdracht in de tempel. Oneindig heilig was de onschuldige die schreide op mijn schoot na de eerste druppels van dat Bloed dat vergeving is te hebben vergoten.

Als de geest van hen, die aanwezig waren bij de ritus, levend was geweest, zouden ze hebben begrepen welke Majesteit er schuil ging

achter dit kinderlijk vlees, en ze zouden God hebben aanbeden, die onder de mensen was verschenen om de mensen tot God te brengen.

Maar toen, evenals nu, was het hart van de mensen vervuld met wat godsdienstpraktijk is en niet met godsdienst, met belangen en niet met onthechting aan de wereld, met egoïsme en niet met naastenliefde, met hoogmoed en niet met nederigheid. Hun ogen zagen daarom niet het Gelaat van God door het vlees van de Onschuldige heen schijnen.

Om God te kennen is het nodig van het zoeken naar God het doel van het leven te maken. Dan openbaart Hij zich zonder verder mysterie, ofwel met zoveel mysterie als Hij, in Zijn Wijsheid, goed oordeelt om jullie niet in de as te leggen door Zijn Schittering, want - je moet weten, Maria - het zien van God zoals Hij is - zoals het alleen in de Hemel toegestaan is te zien, omdat in de Hemel de geesten door de heiligheid geschikt zijn gemaakt voor het aanschouwen van God - is zo machtig dat alleen onze natuur, geschapen naar Gods gelijkenis het kan uithouden, zoals een zoon altijd de macht en de schoonheid van zijn vader kan zien zonder zich verschrikt en vernederd te voelen.

Het is in de Hemel, aan gene zijde van het menselijk leven, dat de mens de ware gelijkenis met God aanneemt; het is dan dat men naar Hem kan kijken en zijn eigen schittering kan doen groeien door de goddelijke schittering, en zijn gelukzaligheid kan doen toenemen door de Liefde te aanschouwen die jullie bemint.

Het Bloed van mijn Zoon vraagt, in Zijn neerdruppelen, om een purperen stoet van ander onschuldig bloed.

De Voeten van Christus hebben lijfelijk de harde aarde van Palestina betreden, dat nog vijandiger was geworden bij zijn heengaan, door menselijke kwade wil, die bij de doornstruiken en de stenen haar afgunst, de list, het verraad en de misdaad voegde.

De Koning der Joden en de Koning van de wereld heeft geen zachte en kostbare tapijten onder zijn voeten gehad. Zelfs het uur van de korte menselijke triomf - zo menselijk dat Hij als vrucht van de opwinding van het volk voor de vermeende Koning van de Joden, voor Hem die de roem aan het Hebreeuwse volk zou teruggeven, viel weg als een zuchtje wind dat de zeilen niet langer opblaast en zich in storm verandert - ook toen had Hij niets anders dan armzalige vloerkleden en olijftakken, de hulde van de armen, onder Zijn nog armere rijdier, een ezel.

Maar wat de mensen niet zagen, zag de God-Mens op aarde en zag God in de Hemel; en toen Mijn Jezus terugkeerde naar de Hemel, na Zijn marteldood, om de omhelzing van de Vader te ontvangen, vlogen Zijn doorboorde voeten snel over een kostbaar tapijt van levend purper, dat was gebleven, als een heilig kielzog van de aarde naar de Hemel, toen de eerste martelaren omwille van Mijn Zoon - de onschuldige kinderen - als een handvol aren waren gevallen, weggemaaid door de maaier, en als weiden vol bloemen in de knop afgesneden om hooi te worden, de weg naar de Hemel purper kleurend door hun bloed.

Elke verlossing heeft voorlopers nodig die haar voorbereiden. *En niet zozeer door het woord als door het offer.* De Verlossing, al begonnen, had als haar morgenstond het offer van de onschuld, gestorven door wreedheid, en als middag het offer van de boetedoening, gedood door de wellust waarvoor boetedoening een verwijt is.

Het Bloed van Golgota viel tussen deze twee heldhaftige bloedvergietingen, om jullie te leren dat de Verlosser zich plaatst tussen de onschuld en de boete, en dat het Bloed van Christus jullie bloed roept tot de glorie van het lijden, om het te heiligen, en om de wereld te heiligen, door jullie bloed te verenigen met het allerheiligste Bloed van Mijn Zoon".

(I Quaderni Blz,703-705 28 dec 1943)